

תת"ע 2737/09/16 - מדינת ישראל נגד דבר רבקה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2737-09-16 מדינת ישראל נ' דבר רבקה
תיק חיזוני: 90506024141

בפני כבוד השופט ענת יהב-שופטת
מטעם מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אהרון בן אריה
נגד דבר רבקה ע"י ב"כ עו"ד קרייביצ'קי
נאשמה

החלטה

בפני בקשה זהה באربعة תיקים, והוא ביטול כתבי האישום מוחמת התשישות.

עניין של העבירות בתיקים אלו הינו נהיגה במהירות מעל המותר אשר נתפסה בעדשת המצלמה א' 3 לפי הפירוט כדלקמן:

א. **8510-04-16 גורמשוב דיאנה** - נהיגה ביום 4/9/15 במהירות של 126 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה של 60 קמ"ש.

ב. **2926-04-06 איפרגן מיכאל אור** - נהיגה ביום 15/9/16 במהירות של 122 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה של 60 קמ"ש.

ג. **7181-03-16 ריזנברג אסף** - נהיגה ביום 27/9/14 במהירות של 101 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה של 50 קמ"ש.

ד. **2737-09-16 דבר רבקה** - נהיגה ביום 18/4/16 במהירות של 95 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה של 50 קמ"ש.

הטענה המשפטית:

עמוד 1

הטענה העולה בתיקים הללו הינה אחת ועניניה, בקשה לביטולם של אלו מחלוקת התישנות, שכן לטענת הסגנון לפי סעיף 225א לחס"פ, לרשות המאשימה עומדים 4 חודשים מיום ביצוע העבירה אשר יש בטור כך לשלוח הודעה לנאים בדבר העבירה אותה ביצע, או להגיש כתוב אישום בטור הזמן הנקבע בסעיף, מה ש לפניו דעתו לא נעשה בתיקים הללו, ומכאן שחזקת המסירה הקבועה בחוק לא נתמלהה כבדיע ואינה עומדת לטובות המאשימה.

אישור המסירה, אם הוצג, לטענתו אינם מוכחים את דבר המסירה לנאים ואיןם ממלאים אחר הוראות החוק והפסיקה.

מכיוון שהסוגיה הינה אותה סוגיה איגדתי את ארבעת התקיקים בהן נטענה הטענה מפי הסגנון ובחן בסופו של יום בכל תיק מהי התוצאה לאור הנתונים המיוחדים לה.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית:

בסעיף **225 א** לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - **1982** (להלן: "החסד"פ), מוסדרים מועד
ההמצאה בעבירות תעבורה כאשר לעניינו המדויר בסעיף (א1):

"**הויתה העבירה עבירה תעבורתית כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחישד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א' לפקודה האמורה, לא יוגש עלייה כתוב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנת או הودעת תשלום קנס טרם נשלחו ועבירה תקופה כמפורט להלן:**

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה 2:

(2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה... "

זהינו על פניו, כshedobr בעבירות תעבורתית המתבססת על צילום העבירה, כמו במקרים שלפנינו, על המדינה להoxicת השהודה על דבר ביצוע העבירה או הזמן לדין. זהינו כתוב אישום, בגין ביצוע העבירה נשלחו לכתובת הנאשם וזהrat בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה.

על מנת להשלים את תמונה המצאת הזמן יש לבדוק את סעיף **44 א'** בתקנות סדר הדין הפלילי, שם נקבעה **חזקת המסירה** זו לשונה:

"בעבירות עבורה שעלייהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה למשולם קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס Cainו המוצאה בדיון גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

مكان של מנת שהחזקה בסעיף זה מתגבש, אין צורך בחתימתו של הנאשם על גבי אישור המסירה (ראה **רע"פ 2307/98 קרייב נ' מד"י**), אולם יש צורך להוכיח, בראיה, כי דבר הדואר נשלח, כאשר על התביעה להוכיח קיומן של העובדות המלאות אחר שלוחה ההזמנה או הودעה לנאים בדואר רשום, וזאת תוך הצגת אישורי המשלוח / מסירה (**רע"פ 62597 ברק נ' מד"י**) ולא בעלמא.

הרצionario של דרישת החוק של אותו פרק הזמן של 4 חודשים הלו, הוא ממן האפשרות לנאים להתמודד עם המិוחס לו בדו"ח או באישום באופן אפקטיבי כאשר זכרנו עדין יכול לשחרר את מועד ביצוע העבירה הנטען ונסיבותו.

הسنגור היפנה **لتת"ע 6039-04-16**, שם צוטטה החלטתה של כבוד השופט אריאלי מהת"ע 775-07-08 בדבר אותה חזקת מסירה, אשר צריכה להיות מהותית, דהיינו אישור המסירה או אותה הראיה שמצויה בתביעה צריכה להיות עצת שיש בה כדי להוכיח מתי נשלחה אותה ההזמנה או הודעה, האם הכתובת הינה מדויקת וכן צריכה להתנווכס חתימת הדואר ואשר ממנה ניתן לדעת מה ביצע מוסר ההודעה.

לדעתו של הסנגור בכל המקרים הלו, לא עליה בידי המאשימה להראות ולהציג אישור מסירה כלל או שהציגה באישור מסירה "סתמי" אשר לא ניתן להבין ממנו, מה עליה בගורל אותה ה הודעה/ההזמנה ועל כן החזקה אינה מתמלאת ומוכחת, שכן היסוד העובדתי הבסיסי שעל המאשימה להציג על מנת להעביר את הנTEL לידי הנאשם - אינו מתקיים, ומכאן שטענת ההתיישנות שרירה וקימת. (ראה **עפ"ת 11-09-56761 אבו סביה נ' מד"י**).

לענין אישור המסירה, ובנוסף לאמור בדבר ראייה מהותית אשר ת מלא אחר חזקת המסירה שנקבעה בתקנות, יודגש, כי הודעה מן הדואר, בדבר כך שהדואר "נתקבל במשרדי הדואר" אינו נותן מענה לכך שאכן דבר הדואר נשלח לייעדו (ראה **11-03-49266 מפי כב' הש' בן יוסף** פורסם ביום 11/4/26).

ובענין זה אף רשימת דבריו דואר שנמסרו למשלו, אמןם, "**מוכיחה את אמיתות תוכנה, אך אין היא מוכיחה את שליחתם**" (עפ"פ 832905 גל אריאלה נ' עירית תל אביב).

לאור כל זאת בדבר הדואר אשר הינו הודעה בדבר ביצוע העבירה או ההזמנה לדין, אשר צריכים להגיע לידיעתו של הנאשם ולהישלח אליו בתוך 4 חודשים, צריך להיות מהותי ואשר נושא על גבי פרטם מהותיים מהם ניתן ללמידה על מוסר ההודעה, תאריך המסירה, אופן ביצוע המסירה ותוצאת אותה המסירה, כל זאת כמובן תוך הוכחת קשר ישיר לדוח נשוא האישום.

ומן הכלל אל הפרט:

.1. **8510-04-16 - גורמשוב דיאנה** - המאשימה צרפה תגובה לטענת הסגנור ונספחים ביום 18.10.16 כלהלן:

. נספח א' הינו תוכן הודעה בדבר ביצוע העבירה, עליו מודפס תאריך הנפקת הודעה- 6/9/15.

נספח ב' - אישור שלוחה דואר רשום המצין כי "דבר הדואר נתקל' לשלוח דואר" ותאריך ההדפסה הינו מיום 9/9/15 (דהיינו 3 ימים לאחר תאריך הנפקה) ועודין, כפי שצוין לעיל, און המדבר באישור דבר הדואר שנמסר ליעדו. לא ניתן לדעת מתי, ואם נשלח אותו דבר דואר אשר נמסר לרשوت הדואר.

נספח ג' - אכן ניתן לראות כי דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". אולם מדובר במסמך אשר אין בו שום פרט מהותי שיש בו כדי לגלו, מהו התאריך שהדואר היה בכתובות הנואשת. מיהו אותו דואר (פרטיו), באיזה אופן הודע לנואשת על דבר הדואר, כך שמסמך זה אינו מבהיר האם המאשימה עמדה בנintel של מסירת הודעה/ההזמנה לדין בתוך 4 החודשים שנקבעו בחוק.

נספח ג' (נוסף) - המכותר במילים "**הודהה ראשונה**" מיום 27/9/15 שם צוין מס' דבר הדואר שהינו שונה מזה המצוי בנספחים האחרים, ומכך עולה כי אין המדבר באותו דבר דואר.

נספח ד' - שהוא דבר הדואר העונה על כל הפרמטרים הדריכים על מנת למלא אחר חזקת המיסיטה, דהיינו, כתובות ושם מלא של הנואשת, פרטי המיסיטה, המצין שהדואר נמסר לידי, פרטי הדואר אשר אף חתום על אותו דבר דואר וכן בו נקבע תאריך הביקור בבית (18.2.16). בנוסף על אישור מסירה זה אף מצוינים פרטים שיש בהם כדי לזהות את הדוח הרלוונטי (מס' דבר הדואר וכן פרטי תעבירה מס' הרכב).

אולם, דבר דואר זה אשר עומד בכל כללי ההחלטה והחוק הגיע לייעדו לאחר 4 חודשים מאז ביצוע העבירה דהיינו, תאריך ביצוע העבירה היה ב 15/4/15 ואילו הנואשת קיבלה את נספח ד' ביום 18/2/16 דהיינו כ- 6 חודשים לאחר ביצוע העבירה.

מכאן שאין לי אלא לקבוע שלענין דוח זה - העבירה התישנה ואני מורה על ביטול דוח זה.

.2. **2926-04-16 איפרגן מיקאל אור**- גם כאן המאשימה צרפה תגובה ונספחים כלהלן:

נספח א' - הודעה על ביצוע עבירות תעבורה, שהופק ביום 7.9.15.

נספח ב'- אישור בדבר משלוח דואר, אולם בדומה לנאמר בדוח הראISON לעיל, אין בו כדי להוכיח שליחת דבר הדואר בפועל.

נספח ג'- דבר דואר הנושא את אותו המס' שעל ההודעה בנספח א', ממנו עולה כי הנאשם "סרב לקבל" את דבר הדואר ביום 24.9.15, כמו כן על דבר דואר זה קיימת חתימת הדואר ואף חותמת הדואר מיום 27.9.15, אמנם שם המלא של הדואר לא מצוין, אולם נראה לי כי לפחות בשלב של ביסוס אותה החזקה, שאינה חלופה, המדינה עמדה בדרישה הבסיסית.

כאן יש אף להוסיף, כי על פניו העובדה שה הנאשם סרב לקבל את הדואר, יש כדי להוכיח את אותה הידיעה בדבר קיומו של הליך ממנו נמנע .

נספח ד'- אישור מסירה מסוג הזמן למשפט, עם פרטיו הדוח, תאריך המשפט, חתימת הנאשם וחתימת הדואר.

אמנם, נספח ד' זה הובא לידעת הנאשם כ- 6 חודשים לאחר ביצוע העבירה, אולם לטעמי, יש באותו דבר הדואר המצוי בנספחים ג' ו- א' על מנת להוציא את המאשימה ידי חובת חזקת המסירה המצויה בחוק, והנטל עובר על שכמו של הנאשם שלא סרב לקבל את דבר הדואר.

על כן, אני קובעת כי דוח זה שרייך וקיים ולא נתישן ומכך שעל הנאשם ליתן תשובה לכתב האישום.

.3. **7181-03-16 - ריזנברג אסף**- ביום 28.9.16, טענה המאשימה כי נשלח דבר דואר רשום, בהמשך אף פירטה את מספרו ותאריך שליחתו לנאם.

בהמשך, בתאריך 18.10.16 צרפה המאשימה מסמך שהונפק מן האינטרנט לשם למדעה על הנתונים אותם מסרה לבית המשפט.

ברור כי אותו מסמך שהונפק מן האינטרנט אין בו כדי למלא אחר החזקה הקבועה בחוק, המאשימה אף לא הראתה או קשלה בין אותו דבר הדואר הרשום אותו צינה לבין הדוח שנשלח לנאם, אך שלא ניתן להוציא מן הכלל שיכל להיות שמדובר בדבר דואר אחר, גם אם נחליט שכן נשלח ונתקבל דבר דואר כלשהו (מהו שלא ניתן לעשות אך, נכון דלות הראות שהוצענו).

כאן יש להוסיף, כי ביום 28.9.16 ניתנה למאשימה האפשרות להגיש לבית המשפט אישור מסירה על פי הדין, אולם אישור שכזה לא הוגש.

לענין פלט שכזה ומשקלו, ניתן לישם את ההחלטה שניתנה **בתת"ע 7184-05-15** בעניין **שווייק**, שם נקבע לענין פלט מערכת הדעתן שאינו רשומה מוסדית, בוודאי שפלט שכזה שהונפק מן האינטרנט אינו כזה ואינו עומד בדרישות החוק בדבר היותו רשומה מוסדית.

אישור מסירה, אשר עונה על כל הפרטים הנחוצים נמסר לידי הנאשם רק ביום 23.2.16, דהיינו רק לאחר כנהה ומחזאה לאחר ביצוע העבירה הנטענת.

לאור כל זאת, אני קובעת כי עבירה זו נתишנה ואני מורה על ביטול דוח זה.

.4. **2737-09-16 דבר רבקה**- ביום 9.10.16 נטען על ידי ב"כ המאשימה כי נשלחה הודעה בדבר ביצוע העבירה ביום 19.5.16 לכתחבתה של הנאשם אולם, אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש", אישור המסירה הוגש לבית המשפט.

בחינה של אישור זה מעלה כי כמעט ציון פרטיאי המסירה ב - א ותאריך המצוין על גבי אישור שהוא "14.6.16", אין כל פרט מהותי כמו שמו של הדור, חתימתו או באיזה אופן בוצעה אותה המסירה לנשפט.

אישור זה, חסר פרטים מהותיים, כפי שפורט לעיל, לא ניתן לבסס את החזקה ללא שנותן לברר כיצד فعل הדור במקרה זה, האם הנאשם נקרה לרשות הדור או שלא, הדור הגיע לכתחבתה ועד.

המאשימה טוענת, כי לא ניתן להתעלם מן העובדה, שביום הדיון הנקבע באישור המסירה הופיעעו"ד מטעם הנאשם וטען את טען, ומכאן שהמסירה הגיעה ליעדה ולידעתה של הנאשם. אני יכולה לקבל טיעון זה מן הטעם שהדיון התקיים כ- 6 חודשים לאחר ביצוע העבירה המוחסת לנשפט, והן משומם שההעדר אישור שהנאשם קיבלה את ההזמנה, לא ניתן לדעת באיזו צורה ואופן נודע לה ולעורר דינה על דבר הדיון, אבל ובעיקר לא ניתן לדעת בדבר התאריך בו נודע לה על כן.

יש לשוב ולצין כי על המאשימה להראות באופן פוחיטיבי ראייה שיש בה כדי להקים את החזקה ורק לאחר מכן, חובת סטייתה תעבור על שכמי הנאשם- מה שלא אירע במקרה זה.

לאור כך, אני קובעת כי טענת ההתישנות חלה- ואני מבטלת את כתוב האישום.

ניתנה היום, כ"ז חשון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.

חתימה

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.